

Gjenoppbygg broen mellom psykologi og religion

Mens psykologstudentene etterlyste religion i sin utdannelse, ønsket ikke psykologprofesjonens representanter gi fagfeltet plass.

TEKST

Silje Endresen Reme

PUBLISERT 5. august 2011

PSY
KOL
OGI

DEBATT: ÅNDELIGHET

– Hvordan skal kommende psykologer utvikle et blikk og en forståelse for klientens åndelige dimensjon og eksistensielle behov når disse gis så lite rom på profesjonsprogrammet, spurte psykologstudent Lina Søreide. Som studenter på profesjonsstudiet for nær sju år siden stilte Lene Berggraf og undertegnende oss omtrent det samme spørsmålet. Også vi opplevde at broen mellom psykologi og religion hadde forsvunnet et sted på veien mot dagens profesjonstudium. I vår hovedoppgave undersøkte vi derfor dette mer systematisk og empirisk. Kartleggingen av profesjonsstudentenes holdninger og erfaringer bekreftet våre antakelser: Mer enn ni av ti opplevde at religion ikke inngikk i utdanningen, mens nær åtte av ti ønsket at det var en del av studiet. Søreides oppfatning og erfaring er med andre ord høyst representativ for norske profesjonsstudenter.

«Våre egne erfaringer bekreftet at religion og åndelighet ikke vurderes som relevant for psykologutdanningen»

Avvisende

Våre egne erfaringer med dette arbeidet bare bekreftet at religion og åndelighet ikke vurderes som relevant for psykologutdanningen. Ikke bare viste det seg nærmest umulig å få en veileder til hovedoppgaven, med avvisninger oftest begrunnet i mangel på kompetanse eller interesse. Men mer talende var den responsen psykologprofesjonens representanter ga når undersøkelsen ble offentliggjort: «Vi har ingen planer om å ta inn mer av dette fagfeltet i psykologutdanningen», uttalte

Universitetet i Bergen. Og på spørsmål om hvorfor, var svaret: «Vi har behov for plassen til å utdanne folk i psykologi» (Stavanger Aftenblad, 3. november 2009).

Glede

Det er derfor med stor glede jeg leser Søreides glitrende debattinnlegg om verdien av å gjenoppbygge broen mellom religion og psykologi. Nettopp en slik debatt vil bidra til å starte dette arbeidet. Og det er på høy tid at det starter.

Silje.Reme@uib.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 8, 2011, side

TEKST

Silje Endresen Reme, psykolog og professor ved Psykologisk institutt, Universitetet i Oslo